

Vc  
3268#









Vc  
3268<sup>a</sup>

F. 34

I N  
SUCCINCTA M  
DEDUCTIONEM  
JURIUM SUCCESSIONIS,  
SERENISSIMÆ DOMUI, AC STIRPI  
PALATINÆ NEOBURGICO-  
SOLISBACENSI

I N  
DUCATUS  
JULIÆ, CLIVIÆ ET MONTIUM,  
Comitatus Marchiæ & Ravensbergæ,

Nec non  
Dominium Ravenstein, cæterasque eorundem apperti-  
nentias, ac dependentias absque legitima contraditione  
competentium,

Manhemii nuper editam,  
BRÈVES ANIMADVERSIONES,

Quibus  
Ista Deductio non solum solidè refutatur,  
Sed &

Jus Successionis, tam in universas Ditiones  
comemoratas post JOHANNIS WILHELMI, ultimi  
Principis illarum, absque prole A. MDCIX. defuncti, obitum, quam  
in Juliæ & Montium Ducatus, Dominiumque Ravenstein, Masculâ  
Serenissimæ Domûs Palatino - Neoburgicæ Electoralis

Stirpe extinctâ,  
SERENISSIMÆ ac POTENTISSIMÆ  
DOMUI REGIÆ PRUSSICÆ

Adferitur  
à  
JUSTO CHRISTOPHORO DITHMARO,  
Juris Nat. & Gent. & Histor. Prof. Publ. Ord.

Francfurti ad Viadrum apud Joh. Godofr. Conradi, 1733.





STADT AM  
DEUTSCHEN  
KURIALE

BRUCH  
JULIUS  
KONIGS

BRUCH  
BRUCH  
BRUCH

BRUCH  
BRUCH  
BRUCH

BRUCH  
BRUCH  
BRUCH

BRUCH  
BRUCH  
BRUCH





# Benevole Lector.

**P**rodiit non ita pridem Manhemii, ex Typographia Palatino-Electorali Aulica Meyeriana: Liber sub titulo: LUCII VERONENSIS de *Succeſſione in Jura, Ditiones que Julia, Clivia, Montium, Marchia, Ravensbergæ &c.* DISSERTATIO, REFUTATIO, APOLOGIA & NOTATIO, unà cum SUCCINCTA DEDUCTIONE pro *Sereniſſima Domo Palatino-Soltsbacenſi*. Quis fit Lucius ille Veronenſis, certò affirmare haud poſſumus; Liber verò, qui ſub confictò illo nomine prodit, ex variis Scriptis, ſucceſſivè editis, compoſitus eſt. Cum enim Annò 1638. à quodam Anonymo edita eſſet CENTURIA *Juris Electoralis Brandenburgici, ſivè Kurge/ deutliche und wahrhaftige Deduction und Demonſtration Schrift/ in C. Articulen verfaſſet/ daß die Cleviſch, und Jülichſche Lande dem Churfürſtlichen Hauſe Brandenburg alleine zugehören von Rechts wegen*; Ei non ſolum ANTI-CENTURIA *Juris Palatino-Neoburgici in Ducatibus Julia, Clivia, & Montium* ab Anonymo Annò 1646. oppoſita, ſed & à larvato Lucio Veronenſi DISSERTATIO adverſus eandem Centuriam publicata fuit. Quum verò eòdem adhuc Annò Diſſertationis illius REFUTATIO ab Auctore Anonymo edita eſſet, Lucii Veronenſis, quem ſe vocat, Hyperaſpites APOLOGIAM ejus Diſſertationis Annò 1652. ſcripſit. Poſtquam dein LIBER TRIUMPHALIS pro *Sereniſſima Domo Brandenburgica Berolini impreſſus* prodit, Auctor item incognitus Lucii Veronenſis DISSERTATIONEM, REFUTATIONEM & APOLOGIAM, unà cum NOTATIONE ſua in Librum illum Triumphalem, ut & MANTISSA DIPLOMATUM, edidit. Hic itaque Liber eſt, qui denuò nunc impreſſus, atque SUCCINCTA DEDUCTIONE pro *Sereniſſima Domo Palatino-Soltsbacenſi* auctus fuit. Quod verò ad Lucii Veronenſis Diſſertationem, & reliqua pro Domo Palatino-Neoburgica hòc Librò comprehenſa Scripta attinet, eàdem ſingulorum Auctores chordà oberrant, atque *Sereniſſimæ Domus Palatino-Neoburgicæ præ Sereniſſima Domo Regio-Pruffica in Ditiones Clivia-*



Juliacenses prætenſum Jus, tam ex earundem qualitate Feudali Masculina, quam Imperatorum, Maximiliani I. & Caroli V. Privilegiis propugnare contendunt. Idem quoque facit Autor succinctæ illius Deductionis, nisi quod Fœminis etiam Principibus Serenissimæ Domûs Palatino - Neoburgicæ Electoralis Jus peculiare ex Transactione, inter illam, & Serenissimam Domum Brandenburgicam Annò 1666. facta, erueret, eaque de causa, Masculis Domûs Palatino - Neoburgicæ Electoralis Hæredibus extinctis, Jus Successionis in Ducatûs Juliæ & Montium &c. non solum Domûs Palatino-Solisbacensis Masculis, sed & Fœminis Principibus ex Elisabetha Augusta, Principe Palatino - Neoburgica, susceptis, adserere studeat. Quàm verò nullis utrumque argumentis idoneis fiat, *brevis* in succinctam illam Deductionem *Animadversionibus* ostendere, & quæ in Annotationibus ad W. TESCHENMACHERI *Annales Clivia, Julia &c.* ea de re paucis olim diximus, pluribus nunc exponere & confirmare, animus atque scopus est. Non Brocardicis Juris Communis, vel Feudalis Longobardici, vel Civilis egimus, sed tam ex communi Feudorum totius Galliæ Belgicæ, quam propria Successionis in Ditionibus Clivo-Juliacensibus Indole & Consuetudine pariter, ac antiquis Investiturarum Formulis & Pactis omnia adstruere studuimus; Quò verò id successu à nobis factum sit, æquo Lectori dijudicandum relinquimus.

SUC.





# SUCCINCTA DEDUCTIO PRO SERENISSIMA DOMO PALATINO-SOLISBACENSI.



Uilibet rerum publicarum experto non minus constat, quam ex apposito Schemate (a) Genealogico perspicue elucescit, utramque Domum Palatinam, Wolfgango - Wilhelmino - Neoburgicam, modo Electoralem, & Serenissimam Domum Palatino - Neoburgico - Solisbacensem ab uno, eodemque utrinque communi Stipite, Serenissimo nimirum Philippo Ludovico, Comite Palatino Rheni, Duce Neoburgico, ejusque Serenissima Coniuge, Anna, Wilhelmi, Juliae, Cliviae & Montium Ducis, Filia, atque adeo moderni Serenissimi Domini Electoris Palatini, Ducisque Theodori Solisbacensis Abavo & Abavia descendere, & originem trahere; Proinde, evidenter & naturaliter (b) sequitur, quod extinctâ Lineâ Palatinâ

A

Wolf.

## ANIMADVERSIONES.

(a) Quod in adposita Tabula, ut cæterorum quoque Competitorum in commemoratas, connexasque Ditiones Jura atque Successionum Casus tantò facilius intelligantur, paulò plenius exhibuimus,

(b) Etsi constet, utramque Serenissimam Domum, Palatino-Wilhelmino-Neoburgicam, modò Electoralem, atque Neoburgico-Solisbacensem, à communi Stipite, Philippo Ludovico, Duce Neoburgico, hujusque Coniuge,



Wolfgango - Wilhelmino - Neoburgicâ Masculinâ, Domui Palatinæ Neoburgico-Solisbacensi, secundo-genitæ & proximæ, non minùs in Electoratu Palatinatùs & Ducatu Neoburgico, quàm cæteris quoque Juliæ, Cliviæ & Montium Ducatibus, omnibusque Ditionibus eò pertinentibus absque ulla contradictione succedere fas sit.

Attamen, cum ob jam memoratam Successionem Julio-Clivensem sub prioris Seculi initium Serenissimas inter Domos, Saxoniam & Brandenburgicam, & Palatino-Neoburgicam, contentiones (c) quæ-

ge Anna, Wilhelmi, Ducis Juliæ, Cliviæ & Montium, Filia descendere, eaque propter, extinctis prioris Domus Masculis, tam Electoratus Palatinus, quàm Ducatus Neoburgicus ad posteriorem Domum devolvantur; Idem tamen, quod ad Juliæ & Montium Ducatùs atinet, dici nequit. Nullò enim adhuc, ut postea ostenditur, commemoratæ Annæ, communis Scriptis suis, Jure Wolfgangus Wilhelmus, ejusque Posterius Masculi in Juliæ & Montium Ducatùs, Dominiumque Ravensteinense successerunt, sed à Serenissima Domo Brandenburgica, nunc Regio-Prussica, in earundem Ditionum Compositionem specialibus Pactis recepti fuerunt, quibus verò cum Domus Palatino-Solisbacensis, fatente Deductionis hujus Auctore, fuerit exclusa, suâ sponte, atque sole meridiano clariùs inde sequitur, fas non esse, ut, extinctis Linæ Palatino-Neoburgicæ, modò Electoralis, Masculis, Domus Palatino-Solisbacensis in Juliæ & Montium Ducatus succedat.

(c) Johanne, nempe Wilhelmò, ultimò Cliviæ, Juliæ & Montium Duce, ut & Marcæ & Ravensbergæ Comite, Dominòque in Ravenstein A. 1609. absque relicta prole defunctò, Jus Successionis in illis Ditionibus inter Competitores alios commemoratæ Serenissimæ Domus præcenderunt, & quidam *Serenissima Domus Saxonica*

utriusque Linæ in Juliæ, Montiumque Ducatus, vi Expectativæ, in casum extinctorum Masculorum Hæredum, à FRIDERICO III. Imperatore sibi concessæ, & à MAXIMILIANO I. confirmatæ; Ernestinæ verò Linæ Principes in Ditiones à Johanne Wilhelmo relictas univasas, ex Pactis dotalibus, inter Johannem Fridericum, Electorem Saxoniam, & Sybillum, Johannem III. Ducis Cliviæ &c. Filiam, Annò 1526. eâ ratione, ut, Masculis Hæredibus dictarum Ditionum extinctis, illorum Posterius succedereat, initis, atque à CAROLO V. Annò 1544. confirmatis.

*Serenissima Domus Palatino-Neoburgica* tum, quòd omnes illæ Ditiones Feuda sint Masculinâ, tum ex Privilegio CAROLI V. quò demum Wilhelmi, Cliviæ &c. Ducis, Filia superstites, earumque Hæredes Masculi Successionis in illis Regionibus capaces facti fuerint, atque ideo Annæ, Filia ejus natu minoris, ejusque Filio Wolfgango Wilhelmo illa competierint. *Serenissima verò Domus Brandenburgica*, nunc Regio-Prussica, Ditiones easdem omni tempore Feuda promiscua, atque Jure Primogenituræ jam dudum in illis receptò, ac per unionem earundem, Annis 1417. & 1496. factam, confirmatò, in Johanne Wilhelmi, ultimi Ducis, Sororem natu maximam, *Mariam Eleonoram*, ejusque Filiam *Annam*, Johannis Sigismundi, Electoris Branden-



quædam exortæ sint, particulares verò Brandenburgicam inter & Palatino-Neoburgicam Domos enatæ, Annò 1666. mediante & subsecutâ inter Electorem Brandenburgicum, Fridericum Wilhelmum, & Ducem Neoburgicum, Philippum Wilhelmum, atque ab Imperatore LEOPOLDO, Gloriosissimæ Memorix, A. 1678. confirmatâ, ita dictâ transactione hæreditariâ amicabiliter quidem, attamen sine interventu, aut consensu Serenissimæ Domûs Palatino-Solisbacensis penitus compositæ fuerint; Hinc non defunt quidam sinistrè informati, Domum Electoralem Brandenburgicam, modò Regio-Borufficam, deficiente modernâ Lineâ Masculinâ Palatino-Neoburgicâ, prædictam Julix & Montium Successionem Jure prætere, & sibi asserere posse, existimantes. Suam hanc opinionem in eo fundare velle videntur, quod præmemorata transactio hæreditaria inter Domos, Brandenburgicam & Palatino-Neoburgicam, modò Electoralem, solummodò erecta sit, atque exindè contendunt, Domum Electoralem Brandenburgicam, exstinctâ modernâ Lineâ Masculinâ Electorali Palatino-Neoburgicâ, utpote cùm qua sola mentionata transactio inita est, in præsentâ Jura anteriora (d) regredi, ac proindè Ditionum, quæ modernæ Domui Electorali Palatino-Neoburgicæ relicta sunt, possessionem apprehendere (e) posse.

Hæc opinio, licet valdè speciosa, (f) & plausibilis iis videatur,

A 2 qui-

burgensis, Conjugem, eorumque Descendentes devolutas fuisse, summò non solum Jure contendit, sed & Possessionem illarum Regionum, sola apprehendit, temporum verò injuriâ coacta Wolfgangum Wilhelmum, hujusque Posteros Masculos variis Pactis, inprimis Düsseldorfii Annò 1666. inCompossessionem earundem Ditionum recepit.

(d) Summò id Jure fieret. Quum enim dicta transactio cum Domo Palatino-Neoburgica solum sit inita, atque in ejus Masculos tantum, ut postea ostenderetur, se extendat, suâ inde sponte consequitur, Masculis ejus Domûs Hæreditibus extinctis, controversiam illam ad statum, quò initiò fuit, redigi, atque Possessionem Ducatum Julix & Montium ad scalam rursus Domum Regio-Prussicam redire.

(e) Imò juxta ea, quæ in præcedenti Animadversione dicta sunt, Masculis Palatino-Neoburgicis extinctis, non agetur de Possessione Julix & Montium Ducatum, à Serenissima Domo Brandenburgensi primùm apprehendenda, sed retinenda, quippe cum Possessione olim apprehensa nunquam se abdicaverit, sed eandem vi Compossessionis, perpetuâ Ditionum unione, titulis, atque multorum Jurium communi cum Domo Palatino-Neoburgica exercitiò, sine ulla interruptione, atque realiter, continuaverit.

(f) Imò opinionem illam non speciosam tantum esse, sed optimò niti Juris fundamentò, argumenta verò, quæ ab Auctore in contrarium adducuntur, nullò, vel Facti, vel Juris idoneò fundamentò inniti, ex sequentibus liquidò constabit.



quibus hujus rei, seu causæ status, ejusdemque circumstantiarum genuina & exacta deficit notitia; Attamen, quàm fragili nitatur Juris fundamentò, perspiciet is, qui nullatenus ignorat, Ducatùs Julix, Cliviæ & Montium, unà cùm Terris eò pertinentibus, semper tanquam Feuda (g) Masculina Romanorum Imperatori, quà Supremo Imperii

(g) Ducatus Cliviæ, Julix, Montium &c. Feuda esse Masculina, neque Fœminas in illis unquam successisse, nisi ad id speciali Imperatorum Privilegiò habilitatæ fuerint, oppidò falsum est. Est enim Jure Feudali Longobardicò omnia Feuda Masculina sint, atque MAXIMILIANI demùm, & CAROLI V. Imperatorum, Privilegiis Fœminæ ad Successionem in memoratis Ditionibus certò modò habilitatæ dicantur, Ditiones tamen eadem unà cum cæteris Galliæ Belgicæ Regionibus Jure Francicò, atque perpetuà Consuetudine non minùs, ac, juxtà antiquas Investiturarum Formulas, aliasque Circumstantias, Feuda semper promiscua fuisse, certissimum est, idque testantur probati Auctores;

JOH. SCHILTERUS, qui in Dissertatione de Feudis Juris Francici §. 16. gravis, ait, *esset error putantis, omnia Feuda ad Germaniæ, sive Regnum, sive Imperium pertinentia, esse Feuda Germanici, sive Longobardici Juris, etiamsi ad id non ampliùs pertineant.* Certè in Helvetia, Burgundia, BELGIO, quæ quondam Imperii Germanici fuerunt, plura sunt Feuda Juris Francici, quam naturam iam tum olim obtinuerunt, & adhuc retinent, id quod in causis decidendis inprimis est observandum Juris-Consulto.

FRIDER. à SANDE, qui in Praefatione ad Consuetudines Geldrix, cæterum, inquit, si usquam aliàs, in Feudis maxime Morcs, seu Consuetudines variant, undè etiam Geldri suas in his Consuetudines habuere peculiare, à Moribus Longobardicis multùm differe-

rentes, ut forum nostrum ingressuris frequenter sint dediscenda, quæ in Scholis ex illa Longobardici Juris farragine didicerunt.

P. CHRISTINÆUS Decif. Curix Belgicæ vol. IV. Decif. 102. differentia inter Jus Longobardicum & Francicum ostensa, §. 78. pro decisione, pergit, *Causarum Feudalium in defectum, vel subsidium nostrarum (Belgicarum) Consuetudinum non est recurrendum ad usus Feudorum, compilatos per Obertum; & §. 81. Inutiles sunt allegationes, desumptæ tam ex fragmentis Ardizo, quàm ex distinctionibus Feudisticorum, an Pater refusaverit omnino, aut in rem; quod ille tantum sunt decisiones & distinctiones Doctorum tractantium de Feudis Longobardorum, & in terminis illius Juris, quæ non possunt trahi in consequentiam, ut vim Legis habeant in bisce (Belgicis) Regionibus.*

IDEM AUCTOR Leg. Municip. Meclim. p. 317. de Consuetudine, ait, *nostra (Belgica) Fœminæ non sunt inhabiles, nec incapaces Successionis, sed æquè in illis, sicut in cæteris Patrimonialibus, sive Paganicis succedunt.* Ut & de Consuetud. Feud. Decisione 34. *Etiamsi Fœminæ & ex Fœminis descendentes ex Feudistico Longobardorum Jure Successionis sint incapaces, nisi hoc cautum sit, ut succedant.* Nam econtrà Brabantie, Geldrix, Flandrix, ac penè totius Belgii univèrsa Regula, Fœminæ in Feudis Successionis habentur capaces, nisi nominatim Successionis Lege, aut speciali Consuetudine Masculinè vocentur. Quæ Regula non tantùm in Feudis minoribus ac privatorum obtinet, sed etiam in



perii Capiti, Fidelitatis nexu adstricta, habitos &amp; consideratos fuisse,

B

in

in principalibus Ditionibus, ut videre licet in Historiis Brabantia, Geldria, Luxemburgi, Flandria, Hannonia, aliarumq; Provinciarum hujus Belgii.

Ipse MAXIMILIANUS I. Imperator in Deductione Jurium Mariae Burgundicae, apud Leibnitium in Mantissa Cod. dipl. p. 27. item que, sit, es parties de Gaule hors des metes du Royaume de France, comme sont les Duchez, Comtez, Baronies, Castellennies, Pairies & autres Fiefs, deca le Rhin, que lon dit de parte Gallia Belgica, comme les Duchez de Brabant, Limbourg, Luxemburg, Cleves, Gueldres, Juilliers, Lorraine, les Monts, la Comté de Flandres in Partie, assavoir Aloß, & Thenremonde, les Comtez de Namur & de Hainault, la Marque de Zutphen, Hollande, Zeelande &c. sans quelque difficulté; iceux & tous autres Fiefs & Dignitez ont succédé, & succedent sur Filles, & de cestont advenus les cas sans de fois sans nombre.

Exempla quoque Successionis Fœmininae in omnibus Galliae Belgicae ac vicinis Ditionibus illam Consuetudinem comprobant, atque penitus evincunt. In Comitatu enim Hollandiae post Theodorici VII. obitum ejus Filia Ada, atque Johannel. defunctò, etiam ALBERTUS I. Imperator illum Comitatum, tanquam Feudum Imperio apertum, vindicare vellet, Johannes II. Hannoniae Comes, Jure Matris Adelbeidis, ejusque Posteris Masculis extinctis, cum Wilhelmo IV. hujus Soror Margaretha, Ludovici Imperatoris Conjug, atque tandem Jacoba, quicquid Johannes ejus Patruus relicto Episcopatu Leodicensi moliretur, successerunt. WILH. HEDA de Episc. Ultraject. p. 281. JOH. GERB. à Leidis in Cbr. lib. 20. 26. HENICUS, Monachus Rebdorfernsis,

qui de tertio casu A. 1347. in cujus, scribit, (Wilhelmi IV.) locum successit predicti Soror, tanquam Proximiore & Senior inter Sorores, videlicet Regnam Anglia & Comitissam, vel Marchionissam Juliacensem, Juniores, nullum verò Fratrem, propter quod de Consuetudine Patriae Terram Hollandiae, & Terras alias sicut Frater obtinuit. ANT. MATTH. in Not. ad Cbr. Egmond. p. 227. ibique DIPL. Imperat. Ludovici Bav.

In Ducatu Brabantia, Ottone 1008. defunctò, ejus Soror Gerberga, Lamberti Longicollis Uxor: dein, Johanne III. mortuò, ejus Filia natu maxima Johanna, posthabitis Agnatis, Hassiae Landgravis, & cum hac sine prole An. 1406. decederet, ejus Sororis Secundogenitae Margaretha Posteri, Duces Burgundiae, successerunt, HARÆUS Annal. Brab. T. I. p. 328. MAGNUM CHRON. BELGIC.

p. 309.

JOH. GERB. à LEIDIS. Lib. 28. 30. 32.

In Ducatu Geldria, Wichardò III. A. 1061. mortuò, ejus Filia Adelbeidis, Uxor Otronis, Comitis Nassavii, atque horum Posteris, cum Eduardo Anno 1371. extinctis, hujus Soror Maria, Wilhelmi VIII. Ducis Juliae Conjug, eorumque duobus Filiis, Wilhelmò & Reinoldò, defunctis, Johanne Filii Posteri, Agnatis posthabitis, successerunt.

TESCHENMACH. Annal. Cliv. p. 497. & 502.

PONTANUS Hist. Geldria Lib. 6. 9. 11. 12.

In Comitatu Flandria, Robertò A. 1119. defunctò, ejus Sororis Adela Filii, Carolus, atque Wilhelmò, Flandriae Comite A. 1128. mortuò, Gertrudis, Adela Sororis, Filius, Theodoricus



in quibus Fœminæ nunquam successerunt, neque aliquò Successionis Jure

Alfaticus dictus; Cujus Filiò Philippò Annò 1191. defunctò, hujus Soror *Margaretha*, Balduini IV. Conjux, mortuòque eorum Filiò, Balduinò V. hujus Filia natu maxima, *Johanna*, atque hæc defunctâ, ejus Soror *Margaretha*, ejusque Posteris Masculis cum Ludovico III. Annò 1368. extinctis, hujus Filia *Margaretha* successit, atque Comitatum Flandriæ cum aliis Dicionibus, Philippo Audaci, Duci Burgundiæ, in dotem attulit.

MEYERUS *Annal. Flandr. Lib. 4. §. 7. 8. 9.*

OLIVARIUS VREDIUS *in Siggil. Comit. Flandriæ, p. 10. 16. 22. 28. & Genealog. Comitum Flandriæ Tab. 3. §. 6. &c.*

In Comitatu *Hannonia*, Ragineriò Annò 1029. defunctò, ejus Filia *Richilda* successit, atque Comitatum *Hannoniæ* Balduino VI. Comiti Flandriæ, in dotem attulit.

MEYERUS *Lib. 2. & 3.* OLIVAR. VREDIUS *in Genealogia Comit. Flandriæ Tab. 2.*

In Comitatu *Luxenburgensi*, post Conradi II. obitum ejus Soror *Hermansindis*, Conjux Godofredi, C. Namurcensis, successit, quorum Filius & Successor, Henricus Coecus, quum nullos ex priori Matrimonio Liberos haberet, Comitatum Namurcensem Sorori *Adelbeidi*, Balduini IV. Comit. Hannoniæ Conjugi, in dotem dedit, postquam verò ex altero Matrimonio Filiam *Ermesindam* nactus esset, Conjungem Theobaldi C. Barrensis, illi, tanquam legitimæ Hæredi, Comitatum Namurcensem reddi voluit, bellòque ea de causa inter Theobaldum & Balduinum ortò, ita tandem hæc controversia composita fuit, ut Theobaldi Conjux di-

midiam partem illius Comitatus, atque certam pecuniæ Summam singulis Annis obtinuerit. Comitatum quoque *Luxenburgensem* Theobaldus, quicquid *FRIDERICUS I. Imper.* in contrarium egerit, Conjugi suæ vindicavit, quæ posteriori Matrimonio *Walramo, C. Limburgenfi*, cum in dotem attulit, è cuius Posteris, cum *SIGISMUNDUS Imperator Ducatum Luxenburgensem* vendidisset, ejus ex Filia *Elisabetha* neptes illum meritò vindicare voluerunt, sed acceptâ pecuniæ Summâ tandem acquieverunt.

OLIVARIUS VRED. *in probat Geneal. Flandr. P. 1. p. 26.*

TESCHENMACHERUS *Annal. Clro. p. 455.*

DU-CHENIUS *Histoire de Luxemb. in probat. p. 44.*

PONT. HEUTERUS *Rev. Burg. Lib. 4.*

In Ducatu quoque *Lotharingiæ* Fœmineam Successionem jam olim receptam fuisse, tam ex *FRIDERICO III. Ducis Lotharingiæ* Literis apud *Hier. Vignierium Hist. Geneal. de la Maison de Lorraine* in Probationibus p. 149. quam Ordinum Provincialium ejus temporis decreto apparet, quò juxta eundem Auctorem *Nobiles & Vasalli Ducatus Lotharingiæ publicè protestati sunt*, Jus esse & Consuetudinem in Ducatu *Lotharingiæ* à tempore, cujus non extat memoria, hæcenus observatum, ut, quoties *Filium Primogenitum Ducis Lotharingiæ*, qui pro tempore fuit, mori contigerit ante Patrem, relictiis Liberiis legitimis Masculis, vel Fœminis, unò, vel pluribus, illi, vel illæ in Ducatu *Lotharingiæ* præ omnibus aliis ipsius Ducis Hæredibus debeant succedere locò Patris. Atque ad hanc Fœmineæ Successionis Con-



Jure gaudere poterant, nisi ad id ab Imperatore, quâ Supremo Impe-  
B 2 rii

suetudinem, cum post Caroli I. Ducis obitum de Successione in Ducatum Lotharingæ inter *Isabellam* ejus Filiam, Generumque Renatum Andegavensem, & Antonium Vaudemontium controversia orta esset, iidem Ordines provocarunt, hoc apud Auctorem citatum decreto: *Nous considerans pour verité la Coutume Generale Ancienne de Lorraine, & la tenans estre telle par nos Predecesseurs, & nous mesme la tenans telle que toutes & quantes fois il est advenu, au tems passé, que aucun des Ducs de Lorraine est allé de vie a tres' passément sans delaisser hoir masle apres luy, né & procuré de son cors en loyal Mariage, que toujours ice les FILLES luy ayent succédé, & doivent succeder, comme des vrayes heretieres du dit Duché, Principauté & Seigneurie de Lorraine sans aucun contredit &c.*

Comitatus *Namurcensis* Balduini, cujus in præcedentibus mentio facta, Posteris Masculis cum Balduino V. extinctis, in hujus Filias, *Jobannam* primum, ac dein *Margaretham* devolutus fuit, hujus verò Descendentibus Masculis deficientibus, *Margaretha* Malana illum ad Maritum suum, Philippum Audacem, Ducem Burgundia, attulit.

BALDUINUS AVENN. in *Chr. Hannon. Cap. 18.* OLIV. VREED. in *Genealog. Comit. Fland. Tab. 2.*

De promiscua Successione in Burgundia *OTTO Frising. in Vita FRIDERICI I. Cap. 29.* MOS, ait, in Burgundia, qui penè in omnibus Gallia Provinciis servatur, remansit, quod semper seniori Fratri, ejusque Liberis, seu Maribus, seu Feminis Paterna hereditatis cedat Auctoritas. Quod exempla quoque

Successionis Fœminæ in Burgundia Ditionibus comprobant. Regnum enim Burgundia Rudolphus III. Sororis suæ natu minima *Gisela* Filio HENRICO II. Imperatori primum destinaverat, sed mox promissi eum pœnituit, utròque verò absque prole mortuò, Odo, Dux Campaniæ, Uxoris suæ, *Bertha*, Sororis Rudolphi natu maximæ Jure illud vindicare meritò contendit, cui verò CONRADUS II. Imperator Uxoris suæ *Gisela*, Neptis Rudolphi, ex altera Sorore se opposuit, controversia tandem morte Odonis finita.

WIPPO in *Vita Conradi.*

In Comitatu Burgundia, Rainoldi Filia *Beatrice*, FRIDERICI Imper. Conjux, tunc dein ejus ex Filio Ottone Neptis *Beatrice*, huju que Filio Ottone mortuò, Filia *Alisa*, postea que Ottonis IV. Filia natu major *Johanna* Uxor Eudonis, D. Burgundia, successit, ejusque Posteris Masculis extinctis, natu minoris *Margaretha*, ex Filio Ludovico H. C. Flandria, Neptis *Margaretha* Comitatum illum Philippo Audaci, Duci Burgundia, in dotem attulit.

MEYER. & OLIV. VREED. l. c. Ducatus verò Burgundia, plurimarumque, quas hæcenus commemoravimus, Ditionum Hæres facta fuit *Maria*, unica Caroli Audacis Filia, ejusque Matrimonio cum MAXIMILIANO I. tot optima Regiones ad Serenissimam Domum Austriacam tandem pervenerunt.

Est ergò, quæ de promiscua Successione in variis Gallia Belgica Regionibus diximus, ad Clivia quoque, Julia & Montium Ducatus, utpote in Gallia Belgica maximam partem sitos, Jure applicari possint, similem tamen in illis Successionem propriam



rii Capite, & Domino Directo, speciali quòdam Privilegiò habitatae fuerint.

Non

earum Consuetudo non minùs, quàm antiquæ Investiturarum Formulæ, aliq; Argumenta penitus evincunt, atque extrà omnem dubitationis<sup>2</sup> aleam ponunt.

Habent enim Ducatùs Cliviæ, Juliæ & Montium id peculiare, quod in Francia Ripuaria positi sint, cujus Legibus *Cap. 56.* cautum est, ut Fœminæ, extinctis Masculis, in Hæreditates succederent; undè inter alia procul dubio factum, ut promiscua Successio in Principatibus illis quoque introducta fuerit, quam perpetua quoque Consuetudo comprobat.

Quum enim Johanne, *Cliviæ Comite*, Annò 368. absque prole defunctò, circa Successionem in *Cliviæ Comitatu* lis orta esset inter Sororis ejus *Elisabethæ*, & Neptium ex Fratris ac Prædecessoris suis, *Otone & Theodorico, Irmgardis & Margarethæ* Filios, quæstio non fuit, an Fœminæ in illo Comitatu succedere possint? sed cujus Descendentes præferri deberent? tandemque *Margarethæ*, tanquàm Proximioris Filii, *Adolphus*, Comes Marcanus, successit, propriòque sic Jure, nullà verò, ut *Lucius Veronenfis* fabulatur, Imperatoris Gratià.

ECCARDUS in *Not. ad LL. Ripuarias.* FRID. RHETIUS, de *Feudis Clivensibus.*

PONTAN. *Hist. Geldr.* Lib. 6. 7. TESCHEMACHER. p. 237. edit. post.

Sunt præterea veteres Investiturarum Formulæ generales, atque Comites, Ducesque Clivenses Dicionibus suis, unà cum *Hæreditibus* ac *Successoribus* suis investiti, quibus juxta Consuetudinem promiscuæ Successionis in illa Regione pariter, ac tota Gallia

Belgica receptam Fœminæ excludi haud possunt.

COD. DIPLOMAT. apud *Tesch.* p. 35. 80. 81.

His accedit, quod Cliviæ Ducatus, atque Comitatus Marcani, unione ab *Adolpho I. Duce*, & Ordiniibus Annò 1418. factà, atque ab Imperatore confirmatà, non solum promiscua, sed & linealis in illis Dicionibus Successio secundum Jus Primogenituræ, tam Masculorum, quàm Fœminarum, in perpetuum stabilita fuerit.

COD. DIPL. cit. p. 84. 85. 86. 87.

Atque idè factum, ut *Margarethæ*, *Adolphi Cliviæ Ducis Filia*, cum *Alberto*, Comiti Hollandiæ, nuberet, in renunciatione sua Annò 1433. Jus Primogenituræ sibi reservaverit, verbis: *Ausgenommen ob unser Lieber Schwäher und Better und seine Cheliche Sone mit Tod abgienge/ da GOTT lange vor sey/ daß wir obgenante Margarite/ und unser Erben dan an die obgl. Länden/ Stätten und Schloffern/ Nenthen und Gülden/ Gütern/ beweglich und unbeweglich sollen erben und haben/ was wir als die Aelteste Tochter und uns Erben bilig und van Rechtswegen davon erben und haben sollen und mögen/ getreulich und ohn alles Gefehrd.*

Neque aliter se res habet cum Successione in Ducatum *Juliacensem*. Præterquam enim, quod & ille Ducatus non solum in Gallia Belgica, sed & Francia Ripuaria situs sit, ex variis Allodiis idem compositus est, indeque factum, ut & Successio in illo promiscua semper obtinuerit, quod varia rursum exempla comprobant.



Non aliò enim modò & viâ Johannes, Cliviæ Dux, postquam  
C Ma-

Johanne enim, Comite Falckenburgenſi, An. 1352. ſine prole defunctò, CAROLUS IV. Imperator, Comitatu Falckenburgenſi, qui Ducatus Julix inſignis pars eſt, Johannis Sororem natu maximam *Philpotam*, atque Wilhelmum, Julix Ducem, in cujus favorem illa Jure ſuo ceſſerat, ſolemniſter inveſtivit, atque licet idem Imperator animum ſuum poſtea mutaverit, ac Walramum quoque, Philpotæ Conſobrinum, eòdem Comitatu inveſtiret; Quæſtio tamen non fuit, an Fœminæ in illo ſuccedere poſſint, ſed an Maſculi ſuperſtites eis præferri debeant?

CHR. BUTKENS. *Troph. Brab.*

p. 484.

Sed & Reinoldò, Geldrix & Julix Duce, Annò 1423. mortuò, SIGISMUNDUS Imperator ejus Sororis *Johanne* ex Filia *Maria* Nepotem, Arnoldum C. Egmondanum, Matris, Avixque ſuo Jure utròque Ducatu inveſtivit, atque licet is poſtea Sententiam ſuam mutaverit, atque Adolphum, Ducem Montium, Ducatu Julix inveſtiverit, injuriam tamen ſibi fieri Arnoldus ſatis abundè docuit.

PONT. *Hiſt. Geldria L. 9.*

WILH. HEDA. *de Epifc. Ultraj.*  
p. 285.

Johannes quoque, Comes Loſſenſis, Matris ſux *Johanne*, dicti Reinoldi Amitæ, Jure Succeſſionem in Ducatu Julix prætendit, neque Adolphus Jus Succeſſionis Fœminarum, in dubium tùm vocavit, ſed tantùm Johannæ Deſcendentibus ſe præferendum contendit, tandemque cum Johanne ita tranſegit, ut ejus Poſteri quartà parte Redituum ex Ducatu Julix frui debuerint, eandemque Comites Naſſavii, utpote à Johannis Filia *Maria* orti, olim quoque poſtulaverint.

GROTII *Conſilium Jurid. ſuper iis, quæ Naſſavii in Juliam & Geldriam ſibi competere dicunt.*

TESCHEN. pag. 408. 410. 411.

Neque propterea Wilhelmi, ultimi Ducis Juliacenſis, unica Filia *Maria* aliò, quam promiſcua Succeſſionis Jure in Ducatu Julix ſucceſſit, eumque cum aliis Ditionibus ſuis ad Johannem III. Ducem Cliviæ, atulit. Egregiè quoque illam Succeſſionis rationem confirmant veterum Inveſtiturarum Formulæ, utpote de *Hereditibus & Succeſſionibus* ſine diſcrimine ſexûs conceptæ, atque ex Conſuetudine receptæ, omninò explicanda.

COD. DIPL. apud Teſchenm.

p. 218. 219. 220.

Eòdem denique modò comparatum eſt cum Succeſſione in Ducatu *Montium*. Eſt enim ille Ducatus ad Galliam Belgicam haud pertinere, fuit tamen pars Franciæ Ripuariæ, indeque procul dubio factum, ut Succeſſio promiſcua in hoc Ducatu perpetuà Conſuetudine obtinuerit. Quoties enim extincti fuerunt Maſculi, toties Fœminæ quoque in illo ſucceſſerunt. Adolphò enim abſque prole Maſcula A. 1226. defunctò, ejus Filia *Cunigardis*, Henrici Limburgici Conjux, horumque Poſteris Maſculis cum Adolpho VII. extinctis, hujus Filia *Margaretha*, Otonis C. Ravensbergenſis Uxor, & denique horum *Margaretha* in illo Ducatu ſucceſſerunt, cujus poſtremæ Conjugiò cum Gerardo, Juliacenſi Principe, Ducatus Montium & Comitatus Ravensbergenſis cum Ducatu Julix conjuncti, atque tandem in *Mariam* Juliacenſem devoluti fuerunt.

G. ECCARDUS in Not. ad LL.

*Ripurias* pag. 207.

TESCHENM. p. 434. 444. 469.



Mariam, unicam Wilhelmi, Julix & Montium Ducis, Filiam, in Uxorem duxit, ad hanc Successionem (*b*) aspiravit, neque aliter Annò 1521. super binis hisce Ducatibus solemnem Investituram accepit. Plura (*i*) hujusmodi exempla ex Domo Juliacensi & Clivenfi adduci possent, nisi illa ex Historiis & Documentis publicis superabundanter constarent.

Cùm igitur Wilhelmus, Julix, Clivix & Montium Dux, Serenissimæ suæ Domûs Hæres, Mariam Austriacam, Imperatoris FERDINANDI I. Filiam, & Imperatoris CAROLI V. Neptem, in Conjugem duceret,

Haud quoque parùm promiscuam hanc Successionem pristinx Investiturarum Literæ comprobant. Quemadmodùm enim Duces Montium, atque *Heredes* illorum, juxta *Consuetudinem Feudalem*, Ditionibus suis ab Imperatoribus investiti fuerunt, ita, sub illis Formulis Fœminas pariter ac Masculos juxta Consuetudinem loci comprehendi, necesse est.

COD. DIPL. cit. p. 221. 222. 234. (i) Unione denique Ditionum suarum, à Wilhelmo, Julix & Montium Duce, ac Comite Ravensbergensi, & Joh. II. Clivix Duce, & Comite Marciano, Annò 1496. factâ, promiscua non solum in illorum Regionibus Successio, sed & Jus Primogenituræ in perpetuum stabilita fuerunt.

COD. DIPL. cit. p. 121.

Quum itaque ex his, quæ diximus, promiscua, atque linealis in Ducatibus Julix & Montium Successio satis, opinor, abundè constet, Feuda ea esse Masculina, atque Fœminas nunquam in illis, nisi ex speciali Gratia, successisse, ab Auctore hujus Dedactionis falsò asseritur.

(b) Imò Maria in Ducatibus Julix & Montium jam diù ante receptæ in illis promiscuæ Successionis Jure successit, atque Johannes, Dux Clivix, cum suis *Heredibus*, binis hisce Ducatibus à CAROLO V. Annò 1521. ita investitus fuit, ut eos pos-

sideret, iisque frueretur, juxta illorum Consuetudinem, vel, ut verba se habent: *Reichen und verleyhen Ihn die von Römischer Kayserlicher Macht / wesentlich in Krafft dieses Brieffes / zu besitzen / und der zu gebrauchen / und zu genießen alsdann solcher Herzogthum / Fürstenthum / Graffschafft und Herrschafft Lehn / Recht und Hertommen ist.*

(i) Tria ejusmodi exempla Lucius Veronenis p. 12. adduxit, *Irmgardis* videlicet post obitum Patris Ottonis: *Margaretha* quoque, defunctò Theodorico Patre, à Successione in Comitatum Clivix: *Johanne* denique, Reinoldò defunctò, à Successione in Ducatum Juliacensem exclusarum. Ast *Irmgardis*, ejusque Filii Jus suum prosequi haud neglexerunt, sed acceptâ pecuniâ Summâ illi renunciarunt; *Margaretha* autem Filius Adolphus, Comes Marcianus, Matris suæ, propriòque Jure, non CAROLI IV. Imperatoris Gratia in Comitatu Clivenfi tandem successit. *Johanne* autem ex *Maria* Filia Neptos, Arnoldus Egmondanus, Ducatu Julix pariter ac Geldrix à SIGISMUNDO Imperatore investitus, mutato verò hujus Consilio, injuriam passus fuit, qua de re WILHELMUS *Heda de Episc. Ulraj.* pag. 285. *Arnoldus*, ait, *Dux usque adeò exarsit in Bella Trajectanorum, ut*



ceret, ad Majorum suorum exemplum recursum ad Altissimè præfatum habuit Imperatorem, Carolum V. & ab eodem Annò 1546. hoc speciale (k) obtinuit Privilegium, vigore cuius, si ex hoc Matrimonio nullos susciperet legitimos Liberos Masculos, aut suscepti sivè brevi, sive longo post tempore sine legitimis Liberis Masculis decederent, ejusdem Filiæ ex eodem Thoro susceptæ, tunc temporis in vis existentis, atque, si ex his quoque nulla tunc superstes foret, de-

C 2

mor-

*quamvis jam Maria, prius Reinoldi Ducis, postea Uxor Filii Ducis Montensis, Usufructuaria Comitatus Juliensis decederet, & jam idem Comitatus devolveretur ad Ducem Geldria, negligeret arripere Dominium, & Fidem à Principibus exigere, & cum Imperator potentiam Ducis Philippi, cui Arnoldus adharebat, tanquam anbelantis ad Imperium, nimis haberet, vel sollicitam, vel suspectam, investivit Ducem Montensem in Comitatum Julia, quem actu possidebat: Vide etiam, quæ de his Successionum casibus diximus in præced.*

(k) Quod ad hoc Privilegium, quò Serenissima Domus Palatino-Neoburgica præcipuè nititur, attinet, aliam in Julia, Clivivæ & Montium Ducatibus, cæterisque Ditionibus Successionis rationem, quàm in illis recepta fuerat, CAROLUS V. Imperator istò suo Privilegiò introducere nec potuit, nec voluit. Quum enim, ut supra ostendimus, promiscua non solum, sed & linealis Successio, atque Jus Primogenituræ in illis Ditionibus fuerint in usu, Jus indè quæsitum Fœminis auferre non potuit Imperator, neque etiam id voluit, quia expressis verbis constituit, ut, *Wilhelmi Ducis Posteris Masculis extinctis, Filiæ ejus, earumque legitimi Hæredes (Eheliche Leibes Erben) succedant; Hæredum verò Masculorum tantum postea mentione factâ, Fœminæ à Successione*

non excluduntur, sed Masculos ejusdem Lineæ illis præferendos esse innuitur. Certè CAROLUS V. Indoli Successionis in Ditionibus Wilhelmi Ducis receptæ nihil derogasse, tam ex FERDINANDI Confirmatione, ut §. sequenti ostenditur, quàm Mariæ Eleonoræ Magdalenæ, ipsiusque Annæ Pactis dotalibus, quibus Mariæ Eleonoræ Jus Primogenituræ expressè reservatum fuit, liquidò apparet. Ita enim in Mariæ Eleonoræ Pactis dotalibus verba, huc pertinentia, se habent. *Fürfer ist bewilliget und beschlossen/ ob Wir Wilhelm/ Herzog/ und Maria/ Herzogin zu Jülich/ Cleve und Bergen/ Männliche Erben hinterlassen würden/ die fürter keine Erben verliessen/ alsdamm sollen Unsere Fürstenthüme/ Jülich/ Cleve/ Berg/ und Graffschafften/ Marck/ und Ravensberg/ und andere Herrlichkeiten/ samt allen Gütern/ Ein- und Zugehörungen/ anz und zu sälligen Gerechtigkeiten/ so Wir anezo inne haben und besitzen/ und was Wir/ oder Unsere Männliche Erben hinter Uns verliessen/ nichts ausgeschloffen/ mit Landen und Leuten/ wie Wir/ oder Unsere Männliche Erben das gebraucht/ oder hätten gebrauchen mögen/ an gedachte Unsere älteste Tochter/ Fräulein Maria Eleonora/ Unsers zukünftigen Eydams Herzog Albrecht*



mortuarum legitimi Liberi Masculi, tunc temporis viventes, in sæpe nominatis Ducatibus, ab ipso, tanquam Romanorum-Imperatore, & Sacro Romano Imperio, Jure Feudi dependentibus Ditionibus, & subditis succedendi Jus haberent, nec non iisdem dicti Ducatus & Ditiones ab Altissimi fato Imperatore, vel Suis in Imperio Successoribus in Feudum concedi deberent.

Paulb

Friedrichs Gemahl, und Ihrer beyder Herzogliche Erben/ ob sie die miteinander zeugen würden/ Krafft und nach Inhalt darüber hievor erlangt, und bestätigten Kayserl. Privilegien kommen/ und geerbet seyn/ daran sich dann die Landschafften auch halten sollen. Und da der Fall geschehe/ daß beyde unsere geliebte Söhne Carl Friedrich und Johann Wilhelm ohne Leibes Erben aus diesem Jammerthal verschieden/ (welches doch der Allmächtige gnädiglich verhüten wolle) und daß dan obgemelte Unsere Fürstenthume und Lande an Unserm geliebten Eydam Herzog Albrecht Friedrichen/ und Unsere Aelteste Tochter Maria Eleonora und ihre Erben kommen und fallen würden/ wie Wir auch daran seyn/ und nicht unterlassen wollen/ Unsere Ritter- schafft und Land/ Stände gnädiges Fleißes zu vermahren/ ihren Consens und Bewilligung/ wie sie vermöge der angezogenen Kayserlichen Privilegien zu thun schuldig/ auch dazugeben. Et in Pactis dotalibus ejus Sororis tertio- genitæ Magdalene: Conff/ wofern dieselbe Unsere geliebte ältere Tochter/ Frau Maria Eleonora/ ohne Ehliche Leibes Erben/ desgleichen Unsere zweyte Tochter/ Frau Anna/ Pfalzgräffin beyrn Rhein/ ohne Ehliche Leibes Erben

(da GOTT vor seyn wolle) mit Tode abgehen würde/ so soll alsdann vielberühmte Unsere Tochter/ Fräulein Magdalene/ oder ihre Ehliche Leibes Erben in derselben Unsern beyden Töchtern/ oder dero abgestorbenen Ehlichen Leibes Erben Fußstapffen treten/ und alles dasjenige an Land/ Leuten/ Fahrniß und andern fähig und Erben seyn/ allergestalt/ als Wir vorgemeldte Frau Maria Eleonora/ Herzogin in Preußen/ oder Ihre Ehliche Leibes Erben hätten seyn sollen/ oder gewesen wären. In ipsius quoque Annæ Pactis dotalibus: Es wäre dann daß Wir Herzog Wilhelm von Jülich/ oder Unsere Männliche Leibes Erben ohne Ehliche Leibes Erben mit Tode abgehen würden/ das der Allmächtige GOTT doch gnädiglich verhüten wolle/ auf den Fall soll unserer geliebten Tochter/ Fräulein Anna/ die Anwartsung unbenommen/ sondern hiemit gänzlich und ausdrücklich vorbehalten seyn/ dergestalt/ da unsere geliebte ältere Tochter/ Frau Maria Eleonora Herzogin/ nach tödtlichen Abgang unserer Ehlichen Söhne/ und Mannes Erben in unserm Fürstenthum und Landen succediren würde &c.

COD. DIPL. cit. pag. 191. 194.  
197.



Paulò post 1559. Imperator FERDINANDUS I. eidem Duci Wilhelmo, confirmatò (l) priore, aliud præterea Privilegium, favore & vigore cujus antedicti Ducatùs & Ditiones Julix, Clivix & Montium, nec non Marchix & Ravensbergæ in sua posteritate in perpetuum (m) uniti, & inseparabiles permanerent, elargitus est.

Annò 1592. præmemoratus Dux Wilhelmus vitâ defunctus unicum quidem Filium, & Hæredem Masculum, Joannem Wilhelmum, sed quatuor simul Filias superstites reliquit, quarum Primogenita, Maria Eleonora, Alberto Friderico, Duci Borussia: Secundogenita, Anna, Philippo Ludovico, Comiti Palatino Rheni, Duci Neoburgi: Tertia, Magdalena, Johanni, Comiti Palatino Rheni, Lineæ Bipontinæ, in Matrimonium elocata fuerunt, Posterosque reliquerunt; Quarta, Sybilla, Marchioni Burgovix nupta, improlis decessit. Postquam, verò præmemorati Ducis Wilhelmi unicus Filius, Joannes Wilhelmus, Annò 1609. absque prole Mascula decesserat, existit (n) casus in Privilegio ab Imperatore CAROLO V. concessio, expressus eò

D

tem.

(l) Ita tamen, ut iste quoque Imperator receptam in dictis Ditionibus Consuetudinem Feudalem tollere, aliamque substituere nec potuerit, nec voluerit, potiusque eandem confirmaverit, expressâ sanctione, ut Wilhelmus, ejusque Hæredes, tam Fœminæ, quam Masculi, suis Ditionibus fruereutur, quemadmodum & eundem Ducem, ejusque Hæredes ita investivit, ut easdem Ditiones possiderent, juxta Consuetudinem, in illis receptam, verbis: zu behalten/ zu besitzen/ und der zu gebrauchen und zu genießen/ wie solcher Fürstenthumen / Graffschafften und Herrschafften Lehn / Recht und Herkommen ist.

COD. DIPL. cit. pag. 172. 173.

174. 175.

(m) Unione nimirum, quæ ab Avo Wilhelmi Paterno & Materno jam erat facta, denuò confirmata, ita tamen, ut receptæ in Ditionibus unitis Successioni Fœminæ nihil rursus hoc Privilegiò derogatum, sed eadem potius confirmata sit, verbis: confirmiren/ bekræfftigen und bez

stättigen dieselbe auch von Nidmischer Kayserlicher Macht Vollkommenheit hiermit wesentlich in Krafft dieses Briefes/ und meinen/ setzen und wollen/ daß obbestimte Er. Liebden Fürstenthum und Lande Jülich/ Cleve und Berggen/ Marek und Ravensberg/ so lange die Succession Er. Liebden Erben und Posterität in absteigen der Linie wahren und vorhanden seyn würden/ zusammen uniret/ und gänzlich bey einander ungetsondert und ungetrennet bleiben sollen und mögen.

COD. DIPL. cit. p. 171.

(n) Non tamen eò, quò Auctor hujus Deductionis vult, sed quò in præcedentibus sub Lit. (k.) diximus, Sensu, videlicet, ut, Wilhelmi Posteris Masculis, Johannis Wilhelmi obitu existētis, Filix tunc, earumque Descendentes in Ditionibus ejus, juxta indolem Successionis linealis in illis obtinentis, nequè à CAROLO V. in suo Privilegio sublata, succederent.



tempore, quando Ducis Wilhelmi Filia primogenita Maria Eleonora (in cuius favorem dictum Privilegium pariter quidem concessum est) priore tamen Annò, nimirum 1608. 13. Maji defuncta erat, relictà unicà (o) Filià, quæ Johanni Sigismundo, Electori Brandenburgico, Matrimonio juncta fuit.

Indè liquidò dimanat, quòd Domus Brandenburgica Privilegiò Imperatoris Caroli V. ideò (p) nullatenùs gaudere possit, neque uti poterit, quia inprimis dicta Filia primogenita, de qua suam format prætenionem, vel Jus derivat, ante apertam Successionem jam pridem mortua, (q) adeoquè vigore nominati Privilegii Jus ipsi nunquam in effectu delatum fuit, neque illud ulterius ab eadem transferri potuit. Deindè nullam post se prolem Mafculam immediatè (r) reliquit; econtrà haud ignotum est, Ducis Wilhelmi Filiam Secundogenitam Annam, Philippi Ludovici, Comitis Palatini Rheni,

(o) Atque duobus ex illa Nepotibus, Georgiò Wilhelmò & Joachimò Sigismundò, quorum ille Annò 1595, hic verò 1603. natus fuit.

(p) Neque etiam Serenissima Domus Regio-Prussica Jus suum in Cliviæ, Juliæ, Montium, Marcæ, Ravensbergæ & Ravensteinii Ditiones ex Privilegio Carolino, sed ex Indole Successionis promiscuæ linealis, & Jure Primogenituræ, in illis Ditionibus jam diù ante Privilegium Carolinum recepto, derivat; quod postea etiam integrum mansit, atque non solum in Mariæ Eleonoræ, sed & Sororùm ejus Magdalena, atque ipsius Annæ Pactis dotalibus, atque Renunciationibus factis, ut suprà, sub Lit. (k) ostendimus, confirmatum fuit

COD. DIPL. p. 189. 192.

nec vel CAROLI V. vel FERDINANDI I. Privilegia Domui Regio-Prussicæ adversa esse, ibidem sub Lit. (m) diximus.

(q) Ut Maria Eleonora superviveret Fratri suo Johanni Wilhelmo, nec ex Carolino Privilegio requiritur, nec in Successione lineali necesse est, quia in ejusmodi Successione Jus

succedendi lege transmittitur, atque sic Defunctorum quoque Liberi Successionis sunt capaces.

GROTIUS de J. B. & P. Lib. II. c. 7. §. 22.

(r) Juxta Successionem linealem in Ditionibus Clivo-Juliacensium receptam perinde est, quos Liberos Maria Eleonora reliquerit, & cum prole Mafcula destituta fuerit, Filia ejus Anna omninò succedere debuit; neque Carolinum Privilegium illi adversum esse Lit. (k) diximus. Si quoque detur, juxta illud Privilegium, Filiarum superstitum Hæredes Mafculos succedere debuissent, habuit Maria Eleonora Hæredes Mafculos, Georgium Wilhelmum atque Joachimum Sigismundum, ex Filia sua Anna Nepotes. Neque obstat, Principes illos non fuisse ex Maria Eleonora immediatè susceptos, quia Filiarum nomine Neptes quoque sæpè intelligi, haud ignotum est, atque etiam juxta Carolinum Privilegium sufficit, illos Principes æquè ac Matrem eorum Annam, Johannis Sigismundi Electoris Brandenburgensis Conjugem, Mariæ Eleonoræ legitimos Hæredes fuisse.



Rheni, & Ducis Neoburgici Conjugem, quæ non nisi Annò 1632. primò deceffit, ad hanc Successionem vigore dicti Privilegii unicè & primariò capacem, qualificatam & habitatam (s) fuisse, proindè immediatè defuncto Fratri, veluti primogenitam tunc in vivis existentem, succedere debuiffè, quoniam apertà fucceffione, uti dictum, illa non modò in vivis, verum trium (t) quoque Principum, nimirum Wolfgangi, Wilhelmi, & Augusti, Comitum Palatinorum Rheni, ac respectivè Domûs Palatino-Neoburgicæ & Solisbacensis Avorum, nec non Johannis Friderici, Comitis Palatini, de quo tamen nulla extat Posteritas, Mater exstitit.

Proindè Jus clarum & incontestabile (u), in dictis à Fratris suo Johanne Wilhelmo relictis Feudis, ac Terris præ Domo Brandenburgica succedendi eâ ratione acquisivit, & possidere debuit, ut ne

D 2

mini-

(s) Imò nec juxta Indolem Successionis in Ditionibus Wilhelmi receptam, nec vi Carolini Privilegii Annam, Ducis Neoburgici Conjugem, ad Successionem qualificatam fuisse, ex iis, quæ diximus, patet.

(t) Quia verò juxta Carolinum Privilegium ex mente Auctoris hujus Deductionis Filiabus nullis amplius superstitibus horum Masculi Heredes succedere debuerunt, casus nondum exstitit, quò Principes illi Successionem in dictis Ditionibus Jure præterendere potuerunt, quippe cum Annæ Sorores, Magdalena & Sybilla, adhuc superstites fuerint.

(v) Triumphus antè Victoriam! Quam enim Serenissimæ Domûs Palatino-Neoburgicæ Argumenta, pro suo in Ditiones à Duce Johanne Wilhelmo relictas prætenfò Jure ex qualitate illarum Feudali Masculina, atque Carolino Privilegio desumpta, infirmò atque nullò idoneò fundamentò nitantur, econtrà verò Serenissimæ ac Potentissimæ Domûs Regio-Prussicæ in easdem Ditiones Jus, promiscuâ atque lineali Successione & Jure Primogenituræ, jam dudum in illis receptò, nec non unione earundem factâ, Investiturarum pristinarum-

Formulis, Pactisque dotalibus, ipsò què Carolinò Privilegiò innixum extra omnem dubitationis aleam positum sit, æquus Lector ex iis, quæ suprâ hanc in rem diximus, faciliè judicabit. Quom etiam nemini, nisi rerum penitus ignaro possit esse ignotum, Serenissimam Dommum Brandenburgicam solum Ditionum illarum Possessionem apprehendisse, Dommum verò Palatino-Neoburgicam in earundem Compositionem postea recepisse, mirum sanè, quâ fronte dici possit, nullum aliud in dictas Ditiones Domui Brandenburgicæ Jus, nisi concessa, quoad Ducatum Clivix ac Comitatus Marchiæ & Ravensbergæ, per transactionem de Anno 1666. Compositionis tantum competere. Uti verò Domus Regio-Prussicæ optimò, præ Domo Palatino-Neoburgicæ, in dictas Ditiones univèrsas Jure gaudet, ita quoque adhuc in Ducatum Juliæ & Montium reali, ut sub Lit. (e) ostendimus, donec Masculi Palatino-Neoburgici superstites sint, Compositione est, illis verò extinctis, eorundem Ducatum Possessio ad solum rursus Dommum Regio-Prussicam redibit.



minimam quidem earundem separationem, aut divisionem admittere teneretur; consequenter ad oculum patet, quod Domus Brandenburgica nullum aliud, nisi solum Jus Compossessionis, quoad Ducatum Cliviam, ac Comitatus Marchiam & Ravensbergam restrictum, utpote quod eidem vigore sæpè mentionatæ cum Domo Palatino-Neoburgica initæ transactionis de Anno 1666. tantummodò, nequaquam verò ultrà, concessum est, sibi attribuere valeat.

Præterea præviè scitu necessarium est, Domum Brandenburgicam, exortâ post obitum Ducis Johannis Wilhelmi inter binas has Domos litis contestatione, antedictos Ducatus & Terras Feuda esse, Fœminina & communia, in quibus Fœminæ Jus succedendi haberent, contendisse; Domum Palatino-Neoburgicam econtrâ illas Ditiones Feuda esse propria Masculina, in quibus Fœminæ non nisi ex speciali Privilegio, easdem ad illum effectum habitante, succedere valeant, sustinuit (w) & demonstravit.

Qua de causâ etiam in Domum Palatino-Neoburgicam Confectudo hæc introducta est, quod intuitu Ducatum ac Terrarum, quæst. tanquam Feudorum Masculinorum, singulæ Filiæ Principes ex hac Domo iisdem renuntiare debeant in favorem Masculorum Principum, ac (x) nominatim quidem eorum ex Domo Palatino-Solisbacensi, quæ utpote cum Sanguine Jus quoque Successionis ab Anna, Juliam, Cliviam & Montium Principe, simul trahens, & tanquam Lineâ secundogenitâ, juxta habitatum in hac Domo ordinem, nec non virtute Privilegii Carolini, extinctâ Lineâ primogenitâ suæ Domus, & communis Stipitis, (y) succedere debet. Quod indubitatum Stemmatibus Sanguinis, atque derivatum Successionis Jus ipsamet Domus Brandenburgica absque difficultate agnovit, cum virtute conventionis

(w) Ast perperam id asseri, atque Cliviam, Juliam, Montium, Marchiam & Ravensbergam Ditiones non esse Feuda Masculina, nec Filias CAROLI V. Privilegiò ad Successionem in illis primùm habitatas, sed omni tempore Feuda promiscuæ Successionis fuisse, suprà Lit. (g) satis abundè demonstravimus.

(x) Cùm ex fundamento intentionis Domus Palatino-Neoburgicæ Fœminæ illius Principes à Successione in Ducatus & Terras, de quibus agitur, excludantur, renunciationes quoque

illarum superflue sunt, nec Domui Palatino-Solisbacensi ullum Jus dare possunt. Quod enim quis non habet, id in alium transferre non potest.

(y) Etsi Domus Palatino Solisbacensis à communi cum Palatino-Neoburgica Electorali Stipite originem suam ducat, ideò tamen, hujus Masculis extinctis, nullum illi in Juliam & Montium Ducatus succedendi Jus competere, suprà Lit. (b) ostendimus.



nis Annò 1624. provisionaliter initæ, quæ tamen non nisi ad Annum 1629. viguit, & subindè unâ cum cæteris anterioribus conventionibus provisionalibus per transactionem hæreditariam de Anno 1666. revocata est & sublata, Domui Palatino-Solisbacensi, casu quò Dux Neoburgi, Wolfgangus Wilhelmus, Successione caret, Ducatum Juliæ obvenire (z) consenserit.

Verùm, quod ipsam transactionem hæreditariam de Ao. 1666. concernit, nemo diffitebitur, in eadem nullam specialem de Domo Palatino-Solisbacensi fieri mentionem, cum hæc transactio inter solas & unicas Domos, Brandenburgicam & Palatino-Wilhelmino-Neoburgicam, pro Se, Suisque Descendentibus, cum expressâ tamen Art. I. inserta protestatione, erecta sit, per illam aliorum Præterentium Juribus nullò modò derogatum, sed potiùs omnes eorundem actiones semper reservatas & illæsas esse velle, ita quidem, ut quilibet impartialis pariter agnoscere cogatur, Domum Palatino-Solisbacensem per hanc transactionem & factum alterius pro formaliter exclusâ nullatenùs haberi posse, quippe partes transigentes neque voluntatem, neque potestatem suò factò Juribus cæterorum Præterentium præjudicandi habuerunt, aut sibi arrogare potuerunt, sed potiùs ejusdem Jura super Successione totali Juliæ, Cliviæ & Montium &c. tantò magis salva & integra conservâsse, quòd prænominata Serenissima Domo Solisbacensis sibi eadem vigore solemnis contrâ hanc transactionem factæ protestationis ex superabundanti (aa) expressâ reservaverit.

E

Præ-

(z) Quòd Serenissima Domo Brandenburgica in Pactis, cum Domo Palatino-Neoburgica Annò 1624. initis, Ducatum Juliacensem, Posteris Masculis Wolfgangi Wilhelmi extinctis, hujus Fratri Augusto, Conditori Lineæ Palatino-Solisbacensis, ejusque Posteris Masculis obvenire consenserit, id Pacis studio, nullò autem adhuc ejus Domus Jure factum fuit, Pactis verò istis sublatis, non amplius illi prodesse potest.

(aa) Quæstio non est, an Serenissimæ Domui Palatino-Solisbacensi casu, quem DEUS diutissimè adhuc avertat, juxta ordinem linealis Successionis Jus in universas à Duce Johanne Wilhelmo relictas Ditiones competat? Quòd in dicta transactione ipsi omninò reservatum fuit, sed an, extinctis Domus Palatino-

Neoburgicæ Electoralis Masculis, in Juliæ & Montium Ducatùs succedendi Jus habeat? Quod meritò negatur. Cùm enim Domo Palatino-Neoburgica, nunc Electoralis, sola vigore transactionis de Anno 1666. in Compossessionem illorum Ducatuum à Serenissima Domo Brandenburgica recepta, Domo verò Palatino-Solisbacensis eadem transactione exclusâ sit, Jus quoque illa in dictis Terris succedendi indè nullum habet, sed, Masculis Domus Palatino-Neoburgicæ extinctis, Ducatùs isti ad Serenissimam Dommum Regio-Prussicam redibunt, quippe quæ non solum potiùs in illos Jus habet, sed & in earundem Possessione, legitimè apprehensa, semper mansit.



Prædicta transactio hæreditaria semper, ubi de duabus Partibus compaciscentibus mentio fit, de Domo Brandenburgica & Descendentibus, similiter quoque de Domo Palatino-Wilhelmino-Neoburgica, ejusque Descendentibus absque discrimine sexûs loquitur, ita quidem, ut appellatione Descendentium, juxta principia Brandenburgica, omnes utriusque sexûs Descendentes, quamdiu aliqui eorum superstites fuerint, ad hanc Successionem vocari (*bb*) videantur. Quare, sicut Principem Electoralem Elisabetham Augustam, à Philippo Wilhelmo, Avo suo, Duce Neoburgico, in Linea recta Descendentem fuisse, constat, ita eandem quoque dictæ transactionis participem (*cc*) esse oportet, cum ob Jura sua particularia (*dd*) quibus hucusque nunquam, neque aliò modò, nisi in favorem Stemmatum Palatino-

Solis-

(*bb*) Juxta fundamenta Juris Domus Regio-Prussicæ omnes Maria Eleonora Descendentes utriusque sexûs ad Successionem in Ditiones Julio-Clivenses vocari non tantùm videntur, sed ex promissa & lineali Successione pariter, ac Jure Primogenituræ in illis Regionibus, ut supra ostendimus, receptis, id necessariò sequitur.

(*cc*) Etsi respectu Domus Regio-Prussicæ juxta ejus Principia Descendentium nomine utriusque sexûs Posterii intelligi debeant, idem tamen de Descendentibus Domus Palatino-Neoburgicæ propter diversa ejus Principia dici nequit. Cùm enim illa Domus, Ditiones Clivo-Juliacenses Feuda Masculina esse, atque Ducis Wilhelmi Filias tantùm Carolinò Privilegiò ad Successionem habilitatas, atque idoneas factas fuisse, contendat, de Fœminis suis Principibus, nomine Descendentium in dicta transactione comprehendendis, ne cogitare quidem potuit; Esse quoque vocabulum Descendentium ad Mascululos ejus Domus restrictum, non solum ex transactione, circa Dominium Ravensteinium Annò 1670. facta, sed & inde patet, quod Domus Palatino-Neoburgicæ Fœminæ Principes in Pactis suis dota-

libus omni in dictos Ducatus Juri renunciare soleant, & ab Imperatore illis nunquam investitæ fuerint, idque etiam, juxta Principia Domus Neoburgicæ, absque novatione, & præjudicio cæterorum Competitorum durante lite fieri haud possit; Eaque de causa procul dubio factum, ut Serenissima illa Domus Annò 1692. non Principum Fœminarum, sed tantùm Agnatorum suorum simultaneam Investituram, etsi frustra, petierit.

(*dd*) Quæ sint hæc Jura particularia, non capio. Quum enim, juxta Principia Domus Palatino-Neoburgicæ, Fœminæ à Successione in Ditionibus Clivo-Juliacensibus exclusæ sint, atque etiam in transactione de Ao. 1666. non comprehendantur, quale Jus particulare Elisabethæ Augustæ in Ducatûs Julicæ & Montium competierit, non video; Neque, fortè novum Jus Fœminis Principibus Domus Palatino-Neoburgicæ ex dicta transactione acquisitum esse, existimes, quia ejusmodi Jus Domus Brandenburgicæ concedere nec voluit, nec, sine nova illarum Fœminarum habilitacione, & præjudicio cæterorum Competitorum, potuit.



Solisbaensis Masculi, renunciavit, neque, subsecutâ intereâ illius morte, Principes ejusdem Filix à dictâ Successione à quocunque alio (ee) excludi possunt.

His præmissis, ex parte Domus Brandenburgicæ, seu modò Borussicæ declarandum (ff) foret, an Ducatûs quæst. pro Feudis Masculinis, prout id ipsum ex parte Domus Palatino-Neoburgicæ Jure asseritur, an verò, uti Domus Brandenburgica semper contendit, pro Feudis Fœmininis censendi sint? primò casu demonstratum, est, eidem Domui Brandenbùrgicæ nullam profus actionem, seu Jus in integram hanc Julio-Clivensem Successionem, eoque pertinentia Feuda competiisse, neque competere, siquidem tenore Privilegii Imperatoris CAROLI V. requisitæ conditiones & qualitates illa ex parte (gg) deficiunt; infertur inde, Domum Brandenburgicam, seu Regio-Borussicam Ducatum Clivix, unâ cùm Comitibus Marchix & Ravensbergæ, non aliter, quàm in eorum, quibus verum in illa Jus acquisitum est, præjudicium (hh) possidere. Alterò verò casu, eadem Domus Brandenburgica id ipsum, quod adèò operosè pro se sustinuit, adversùs se ipsam (ii) admittere debebit, & juxta hoc princi-

E 2

pium

(ee) Cùm ex iis, quæ diximus, Fœminis Domus Neoburgicæ nullum in Julia & Montium Ducatûs Jus competere, satis evidentè pateat, à Successione quoque in illos meritò excluduntur.

(ff) Quemadmodum Domus Palatino-Neoburgica, lite ex sua parte in Judicio Imperiali Aulico contestatâ, causâque ibi deductâ, à suis Principiis resistere non poterit, ita Serenissimam Domum Regio-Prussicam, sui fundamenti, in Scriptis publicis expositi, nunquam pernebit. Quàm autem infirmò talò principia Neoburgica nitantur, atque è contrario Regio-Prussicum fundamentum invictis stet argumentis, ex iis, quæ suprâ disseruimus, æquus Lector facile percipiet.

(gg) At causam de Successione in Ditiones Clivo-Juliacenses non ex Privilegio Carolino, sed antiqua illarum indole Feudali decidendam, esse, nec istud Privilegium Serenissi-

mæ Domui Regio-Prussicæ adversari, econtrâ autem ex parte Domus Palatino-Neoburgicæ conditiones, & qualitates, in illo Privilegio requisitas, deficiere, suprâ sub Lit. (e) demonstratum est.

(hh) Optimò Serenissimam Domum Regio-Prussicam Successionis in Ditiones Julio-Clivenfes Jure niti, Domum verò Palatino-Neoburgicam non nisi Compossessionis, donec Masculi ejus superstites fuerint, Jure Julix & Montium Ducatûs possidere, satis abundè suprâ ostendimus.

(ii) Quemadmodum Serenissime Domus, Regio-Prussica & Palatino-Neoburgica, diversis nituntur principis, ita conclusiones ex alterius principio neutra suè aperta contradictione suas facere, eaque propter Domus Palatino-Neoburgica, cùm Ditiones Clivo-Juliacenses Feuda-Masculina esse contendat, Descendentium nomine in dictâ transactio-



pium non minùs, quàm literalem tenorem sæpè nominatæ transactionis de Anno 1666. non diffitebitur, tres Principes à Comite Palatina Elisabetha Augusta descendentes Filias ad Successionem in Ducatibus Juliæ & Montium, cæterisque Terris appertinentibus habiles (kk) & qualificatas esse.

Quemadmodùm enim utriusque Domùs, Palatino-Neoburgicæ & Palatino-Solisbacensis, Jura sunt unita, binæque ratione Successionis inter se concordēs, ita quoque sequitur, Domum Brandenburgicam, extinctâ Lineâ Masculinâ Palatino-Neoburgicâ, modò Electorali, ratione dictæ Successionis nullam in Jure fundatam movere posse controversiam; Quamquam enim prædicta Princeps è vivis decesserit, ea tamen tres reliquit Principes Filias, ad quas idem Jus Successionis in defectu descendentium Masculorum Domùs Palatino-Solisbacensis, qui aliundè, juxta Pacta in Domo Palatino-Neoburgica existentia, (ll) præ sexu Fœmineo succedendi Jure gaudent, devolutum est, ac proindè Domus Brandenburgica propter obitum præfatæ Principis nec minimum sibi Beneficium attribuere, multò minùs Domum Palatino-Solisbacensem Jure impedire potest, quin, extinctâ Lineâ Electorali Neoburgicâ, virtute Pactorum Domesticorum, & Cessionum Jus Successionis habeat, atque realiter exerceat. (mm)

Præ-

ne Fœminas intelligere haud potest, ut quoque sub Lit. (cc) pluribus diximus.

(kk) Imò cum Princeps Neoburgica Elisabetha Augusta nullum, ut ostendimus, vel ex Privilegio Carolino, vel ex transactione de Anno 1666. in Juliæ & Montium Ducatùs Jus habuerit, ita nec Filia illius ad Successionem in iisdem Ditionibus habiles & qualificatæ sunt.

(ll) Uti, quæ inter Domos, Palatino-Neoburgicam Electoralem, & Palatino-Solisbacensem, ratione Successionis acta sunt, Serenissimæ Domui Regio-Prussicæ haud nocere possunt, ita quoque eandem ratione Successionis in Juliæ & Montium Ducatùs, Lineâ Domùs Palatino-Neoburgicæ Electoralis Masculinâ extinctâ, optimò Jure gaudere, satis superque suprâ demonstratum fuit.

(mm) Quia, ut ex Præcedentibus liquet, Domus Palatino-Neoburgica nullò adhuc in Ditiones, à D. Joh. Wilhelmo relictas, succedendi Jure gaudet, atque Linea Neoburgico-Electoralis Juliæ & Montium Ducatùs non nisi vi Compositionis, in quam transactione de Anno 1666. à Serenissima Domo Brandenburgica admissa fuit, possidet, inde autem tam ejus Lineæ Fœminæ Principes, quàm Domùs Palatino-Solisbacensis exclusæ sunt, Pactaque inter illam & Palatino-Electoralem Domesticam Serenissimæ Domui Regio-Prussicæ haud præjudicare possunt, nullum Domus Palatino-Solisbacensis, Masculis Lineæ Neoburgicæ Electoralis extinctis, in dictos Ducatùs succedendi Jus habebit, minusque exercitium ejus reale sibi arrogare poterit.



Præfensionem Domûs Saxonicae quod attinet, ejusdem exigui ponderis fundamenta, quibus nititur (quippe solummodo in Expectativa, dictæ Domui olim à quodam Imperatore in casum aperturæ concessâ, confistit) peculiari quôdam Scriptô demonstrabuntur; Interea, cùm casus iste aperturæ hucusque nunquam extiterit, (m) de ejusdem valore facile dijudicabitur.

Demum cùm super hac Successionis causa lis contestata, & hæctenus indecisa coram Consilio Imperiali Aulico pendeat; ita Partes quoque interessatæ ejusdem decisionem & exitum expectare tenebuntur, neque ulli eorundem viâ facti adversùs Instrumentum Pacis Westphalicae, & Constitutiones Imperii quidquam (oo) attentare licebit.

(m) Certè, cùm ex parte Serenissimæ Domûs Regio-Prussicæ liquidò fuerit demonstratum, Ditiones Clivo-Juliacenses Feuda esse promiscuæ Successionis, Jus inde Fœminis indiditas Regiones quæsitum, neque per Expectativam Serenissimæ Domui Saxonica concessum, neque Johannis Friderici, Electoris Saxonie, & Sybillæ, Principis Clivensis, Pactis dotalibus auferri potuit.

(oo) Ex illis, quæ hæctenus ad succinctam hanc Deductionem breviter adnotavimus, ita potius concludendum erit: Quum nimirum Ditiones Clivæ, Juliae, Montium, Marcæ, Ravensbergæ & Ravensteinii vi promiscuæ & linealis Successionis, Jurisque Primogenituræ in illis obtinentis, post Ducis Johannis Wilhelmi obitum, in ejus Sororis natu maximæ, Mariæ Eleonoræ, Filiam Annam, Johannis Sigismundi, Electoris Brangenburgici, Conjugem, summò non solum Jure devolutæ sint, sed & Serenissima Domus Brandenburgica sola illarum Possessionem legitimè apprehenderit, injuriâ verò temporum postea coacta, Serenissimæ Domûs Palatino - Neo-

burgicæ, nunc Electoralis, Descendentes solum Mæculos transactione de Anno 1666. in Compossessionem Ducatum Juliae & Montium receperit, suâ sponte, atque evidenter, inde sequitur, quòd, Mæculus illius Domûs Descendentibus extinctis, causa Successionis Clivo-Juliacensis ad statum Anni 1609. quò cepit, redigatur, atque Possessio dictorum Ducatum ad solam rursùs Domum Regio - Prussicam reditura sit, ejusque retinendæ causa, Domûs illa omni Jure & Modò contendere, sibi quæ prospicere possit; Domus verò Palatino - Solisbaccensis, cæteri quæque Competitores Jure in Petitorio experiri tenentur, idque eâ quidem viâ, quam ardua hujus causa, inter Imperii Principes vertentis, indoles ex antiquissimis Regni Germanici usu exposuit, neque ulli eorundem viâ facti adversùs Instrumentum Pacis Westphalicae, & Constitutiones Imperii quidquam attentare, atque Serenissimam Domum Regio-Prussicam in retentione ac tuitione Possessionis dictorum Ducatum turbare licebit,

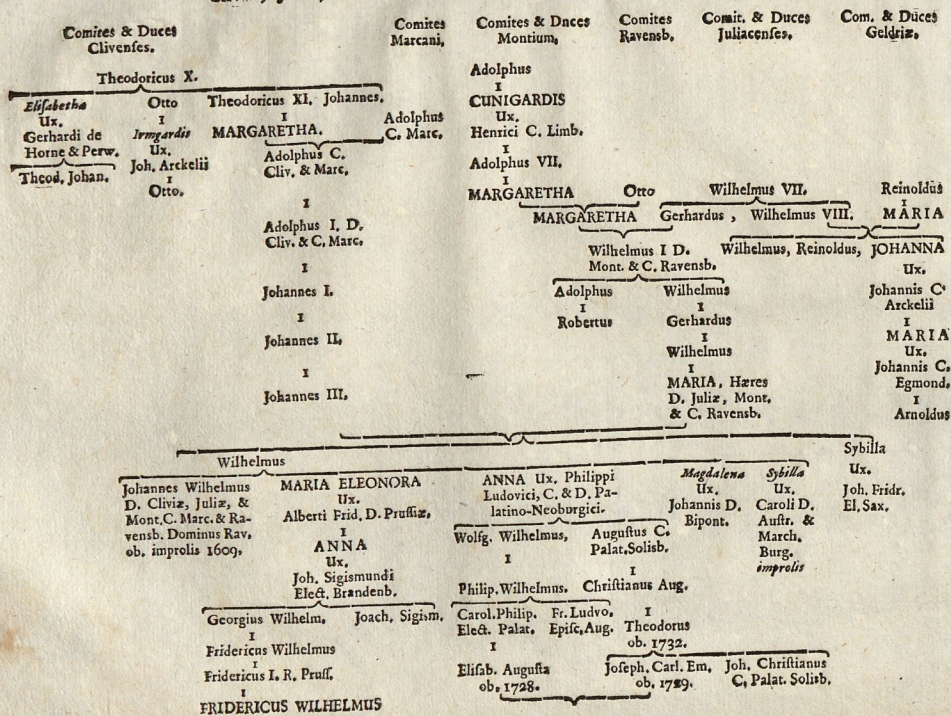






# TABULA GENEALOGICA

## Unitarum, per Successiones Fœminarum, earumque matrimonia, Regionum Clivia, Juliz, Montium, Marcæ, Ravensbergæ & Ravenstein.









Handwritten text on the spine edge, including "MUSEUM" and "1822".

115

ULB Halle 3  
005 366 542  










Vc  
3268<sup>a</sup>

F. N. 34

I N  
SUCCINCTA M  
DEDUCTIONEM  
JURIUM SUCCESSIONIS,  
SERENISSIMÆ DOMUI, AC STIRPI  
PALATINÆ NEOBURGICO-  
SOLISBACENSI

I N  
DUCATUS  
JULIÆ, CLIVIÆ ET MONTIUM,  
Comitatus Marchiæ & Ravensbergæ,

Nec non  
Dominium Ravenstein, cæterasque eorundem appertinentias, ac dependentias absque legitima contradictione competentium,

Manhemii nuper editam,  
BRÈVES ANIMADVERSIONES,

*Quibus*  
Ista Deducitio non solum solidè refutatur,  
Sed &

Jus Successionis, tam in universas Ditiones commemoratas post JOHANNIS WILHELMI, ultimi Principis illarum, absque prole A. MDCIX. defuncti, obitum, quam in Juliæ & Montium Ducatus, Dominiumque Ravenstein, Masculâ Serenissimæ Domûs Palatino - Neoburgicæ Electoralis Stirpe extinctâ,

SERENISSIMÆ ac POTENTISSIMÆ  
DOMUI REGIÆ PRUSSICÆ

Adseritur  
à  
JUSTO CHRISTOPHORO DITHMARO,  
Juris Nat. & Gent. & Histor. Prof. Publ. Ord.

Francofurti ad Viadrum, apud Joh. Godofr. Conradi, 1733.

